

Enskild motion

Motion till riksdagen 2017/18:3437

av **Fredrik Schulte (M)**

Utvisa brottsdömda till tredje land

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att alla brott som ger fängelsestraff med få undantag också ska leda till utvisning av personer som inte är medborgare, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att frågan om utvisning bör prövas i samband med att ett eventuellt fängelsestraff har avtjänats och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att utvisning till tredje land bör prövas i de fall verkställighetshinder för utvisning till hemlandet föreligger och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Alla brott som ger fängelsestraff borde med få undantag också leda till utvisning av personer som inte är medborgare. Att Alliansen inte åstadkom detta, eller ens tog nämnvärda kliv i den riktningen, var ett av våra största misslyckanden.

En sådan lagändring skulle dock i en stor del av fallen vara kosmetisk. Den komplicerade frågan är hur man bör hantera situationen när en utvisning inte kan verkställas, det vill säga när den riskerar personens liv och hälsa. Att samvetslöst utvisa människor till en säker död går emot fundamenten i den västerländska rättsordningen. Det skulle i praktiken innebära ett återinförande av dödsstraff och tortyr (dessutom godtyckligt), något som jag under inga omständigheter kan ställa mig bakom. Att samtidigt bara använda detta som ursäkt för att i praktiken godtyckligt upphäva en väsentlig del av straffutmätningen är dock socialliberal populism. Vad är det rimliga i att en amerikan, chilensare eller bosnier ska utvisas men inte en syrier, för samma brott?

Jag har inget tvärsäkert svar på hur detta bör hanteras, men några alternativ som jag intuitivt ställer mig positiv till och som jag anser bör utredas är:

1. Att undersöka om hotbilden mot den dömda i hemlandet verkligen omfattar hela hemlandet. Om inte bör utvisning ändå kunna genomföras. En person från norra Irak som flytt IS framfart behöver inte nödvändigtvis vara otrygg i Basra.

2. Husarrest tills utvisning kan genomföras (eller så länge den dömde önskar uppehålla sig i Sverige). Detta kan vara aktuellt i de fall säkerhetsläget i hemlandet bedöms ändras inom överskådlig framtid.
3. Utredda möjligheten att sluta avtal med tredje land om att ta emot personer som inte kan utvisas. Detta kan liknas vid hur Australien hanterar stora delar av sitt flyktingmottagande (de skickar människor till flyktingläger i andra länder tills deras ärenden är hanterade). En sådan lösning skulle antagligen kosta svenska skattebetalare en hel del pengar (vilket land skulle ta emot mördare och våldtäktsmän gratis?), men det borde ändå vara något som bör övervägas. Dagens ordning är än mindre acceptabel och många medborgare (mig inklusive) skulle gladeligen betala för att skicka ut kriminella element ur landet.

Avslutningsvis bör även frågan om utvisning prövas i samband med att ett eventuellt annat straff avtjänats. Döms en person till 10 års fängelse och utvisning är det inte rimligt att frågan rörande säkerhetsläget i hemlandet avgörs innan fängelsestraffet avtjänats. Att det är krig i ett land idag innebär inte att kriget fortfarande pågår eller att hotbilden mot den dömde kvarstår om 10 år.

Fredrik Schulte (M)